

Introit: Jan 6, 37-40

Píseň 549

Modlitba

Čtení: Genesis 4, 1-12

Píseň 648

Text kázání: Genesis 4, 13-17

Bratři a sestry,

jistě známe tento prastarý příběh, kdy Kain ve zlosti zabije svého bratra. A přestože Kaina Bůh varuje, aby nedal ve svém životě prostor hříchu, aby **se neuvelebil v jeho dveřích, nýbrž aby hříchu vládnul**, tak se Kain neovládne a svého bratra zabije. A přestože se Kain snaží svůj čin maskovat a lhát, tak přesto jej Bůh vede k zodpovědnosti a k nesení následků za tento čin. Bůh na něj uvaluje těžké prokletí, **Budeš nyní proklet a vyvržen ze země, budeš-li obdělávat půdu, už ti nedá svou sílu, budeš psancem a štvancem (tulákem a bezdomovcem)**. Nato Kain odpovídá, že jeho **trest je větší, než se dá unést** (studijní překlad), nebo v překladu Jeruzalémské Bible, **můj trest je nesnesitelně těžký**. To ekumenický překlad je ke Kainovi mírnější a vykresluje Kaina pokornějšího. **Můj zločin je větší, než je možno odčinit**. Nicméně Kain má strach, že to, co provedl svému bratrovi, že se stane i jemu, **neboť čím kdo zachází, tím také schází**. A je potřeba si uvědomit, že Kain je vypuzen a domnívá se, že se bude muset ukrývat před Boží tváří, že od něj bude odňata Boží ochrana. Kain má tedy strach, **že každý, kdo jej najde, bude jej moci zabít**. Nato však Hospodin **vtiskne Kainovi znamení, aby jej nikdo, kdo ho najde, nezabil**.

A právě nad smyslem **Kainova znamení** jsem se dnes s vámi, bratři a sestry, chtěl zamyslet. Proč ho Bůh Kainovi vtisknul? Proč ho poznamenal? Bylo to proto, aby všichni věděli, to je ten darebák, to je ten vrah? Nikoliv! Nebylo to znamení hanby, jak si mnozí převráceně vykládají. Bylo to spíše právě **znamení ochrany!** Navzdory všemu může Kain dál žít, nemusí být jen vrahem. My jsme dále četli, že se Kain usadil v zemi Nódu, východně od Edenu. **Poznal svoji ženu, ta mu dala syna Enocha**, podle něhož pojmenoval město, které vybudoval. Z biblického slovníku se pak dovídáme, že Kain se stal **praotcem Kenitů, potulných řemeslníků a hudebníků**. I Beduini jej pokládají za svého praotce. Přestože Kainův následující život byl těžký, Bůh Kainovi poskytl prostor k životu jinde a zaručil mu ochranu. **Kdo by Kaina zabil, bude postižen sedmeronásobnou pomstou**, řekl Hospodin k tomuto znamení. A je to možná podobné, jako když dnes někdo někoho zabije, odpyká si trest, ale je mu doporučeno, aby se nevracel tam, kde o něm vědí, jaký je a co udělal. Ale aby žil někde jinde, aby dostal novou šanci, tam, kde neznají jeho minulost. Protože tam, kde jej znají, tam by to měl hodně těžké. A možná i proto je dnes mnoho lidí, kteří se pro novou šanci stěhují jinam, do nového prostředí, mezi jiné lidi. Nicméně pokud se neodvrátí od svého hříchu, ten se za nimi stejně povleče jako stín a bude to jako z bláta do louže.

Bratři a sestry, ten starý příběh však mluví i o nás. V každém z nás je něco kainovského. Každý z nás je něčím poznamenan, neboť **všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy**, jak praví Písmo. A jestliže Pán Ježíš říká, že **už ten, kdo se hněvá na svého bratra, je vrah, kdo chtivě pohlédne na cizí ženu, již s ní zcizoložil**, pak nikdo z nás nemůže mít výmluvu, že je bez hříchu. Hřích nás všechny poznamenává a do jisté míry i limituje. Můj hřích poznamenává mě, mé blízké, církve i společnost. Neseme podíl viny na bídě světa, jak vyznáváme při Večeři Páně. A každý z nás si s sebou něco vleče, ať chce nebo nechce. **Mladá žena**, která nechtěně, jde na **potrat**, později si vyčítá, že zabila své dítě. **Jsem vrah, nedala jsem možnost žít svému dítěti, zabila jsem tak i své vnoučata a pravnoučata**. Ponese si to jako skvrnu na svém svědomí již celý život, přestože toho třeba litovala, činila pokání a přijala odpuštění. Přesto jí znovu a znovu bude tu a tam z toho smutno. Anebo **vyléčený narkoman**. Má zničené tělo, jeho orgány nefungují, tak jak by měly, prožívá milost Boží, ale má to těžší, prožívá i deprese, bolesti, nese si následky svého minulého života. A zároveň si uvědomuje, jak tím trápil své rodiče a blízké. Anebo **alkoholik**. Podobný případ, jeho tělo chřadne, společnost jej odsuzuje a nepřijímá. Anebo ti, **kdo žili intimní život před manželstvím**. Přestože tento hřích **smilstva** oba zúčastnění zakryjí manželstvím, oba vlastně vědí, jak to tehdy bylo. A když to pak ví více lidí, jsou např. v církvi nepřijímáni, což je velmi špatné, protože když činili pokání, Bůh jim to přece odpustil, křesťan by tedy měl udělat totéž, odpustit a víc se k tomu nevracet! Anebo když někdo **zabije manželství**, prožije citovou i finanční ztrátu, jeho rodinný stav v kolonce občanského průkazu nese název **rozvedený/ rozvedená** (i když

dnes už je to nepovinný údaj), patří najednou do této skupiny lidí, už nepatří mezi ty „neposkvrněné.“ **A co když někdo zabije manželství a založí jiné?** Bible takovou věc nazývá **cizoložstvím**. A takový člověk hluboko v nitru se může celý život trápit, zda-li obdrží Boží milost, zda-li bude spasen. Milost však může nalézt každý, kdo činí pokání. Každý má možnost nové šance. Nebo je-li někdo **usvědčen ze lži**, nese si nálepkou lhář, nikdo mu už nevěří. Kdo se dopustí **krádeže**, nese si nálepkou zloděj, a stejně jako **vrah** má záznam v rejstříku trestů. Takový člověk si nese následek svého činu, žádá o práci a ne každý ho přijme. Několik takových odmítnutí a člověk je psychicky na dně.

Každý z nás, bratři a sestry, si neseme za naše hříchy určité následky, kvůli kterým ten náš život mnohdy není lehký. A někdo dokonce může prohlásit společně s Kainem, je to **nesnesitelně těžké, nedá se to unést**. Kainovo jméno znamená něco, jako ten, který zpívá žalozpěv. Tedy ten, který si stěžuje, jak má těžký život. I to někdy máme v sobě a také si stěžujeme. Nicméně všichni jsme zhřešili a známe svou vinu a někdy je to patrné i navenek. Dokud lidé o naší minulosti nebo hříchu nevědí, chovají se k nám jinak, než když se o naší vině dozví. V tu chvíli neseme daleko víc, než vinu, kterou jsme třeba dávno už vyznali. Tíhu té situace. Něco se táhne s námi. Na každém z nás však, bratři a sestry, záleží, zda budeme dále nosit znamení hanby, anebo znamení Boží milosti, Boží ochrany. Zda budeme zůstávat na cestě hříchu a nepřipouštět si svou vinu, anebo jestli v pokání opustíme svůj hřích a přijmeme odpuštění, ale nejen to. Zároveň, jestli si taky pokorně budeme uvědomovat, že za svůj hřích si musím nést následek. Pokud za svou těžkou situaci nebudu vinit druhé, ale uvědomím si, že je to můj následek, pak má hanba se kupodivu měnit v Boží milost! Pak budu zakoušet znamení této Boží milosti. A to je ta dobrá zpráva. **Protože naše znamení milosti je Pán Ježíš Kristus!** Kristus je jistě naší chloubou, ale pokorně nezapomínejme na to, že v Kristu vyznáváme především, že jsme omilostněni hříšníci milostí nezaslouženou! Neboť jak víme, pouze v Kristu Ježíši máme vykoupení ze svých hříchů. Je třeba si uvědomit, že znamení kříže v našem životě není k chloubě, ale k hanbě, protože kdybychom byli dokonalí a svatí, nepotřebovali bychom Kristovu oběť na kříži. To znamení Krista nám říká dvojí. Jsem hříšník, ale omilostněný.

Stejně jako Kain tedy i ty dostáváš v Kainově znamení novou šanci. Navzdory všem okolnostem Kain, ty i já, můžeme dál žít. Bůh řekl rozhodné ano pro tvou i mou ochranu. Chce nás chránit a svou milostí zaštitit. Poskytuje nám prostor k životu stejně jako Kainovi. Chrání nás před definitivním odsouzením i sebeodsouzením. Spolu s Kainem, já i ty, se můžeme na sebe dívat jinak! Ano, **jsme vrazi, smilníci, hříšníci, ale nejsme jen toto. Zůstáváme Boží tvorové, neseme stále v sobě obraz Boží**. I přes své viny zůstáváš ty i já, člověkem, cenným, obdařeným důstojností. Člověkem schopným vztahu. S Bohem i s člověkem. Stále mohu něco, budovat, stavět, založit. Stejně jako Kain. Založil město, rodinu, zplodil syna. Kainova zkušenost nám, bratři a sestry, dává všem velikou naději. Naději v tom, že nemusí platit různé odsudky druhých ve stylu, **takový jsi a takový zůstaneš, cos byl včera, tím budeš napořád**. Ty i já můžeme vidět nové perspektivy. Nemusíme zastírat, kým jsme byli, můžeme o tom přemýšlet a poučit se ze svých chyb. Ale zároveň můžeme vnímat, že Bůh to s námi nezabalil, stále ke mně i k tobě chová důvěru! Kain se také neztratil, ale našel v sobě novou úctu. A jeho žena v něm nevidí vraha, jinak by od něj utekla. Vrací mu důstojnost, stejně jako Bůh. Bůh mě i tobě vrací důstojnost, ty i já pro něj zůstáváme velmi cenní! Bůh za každého vraha, lháře, cizoložníka, zloděje, zaplatil životem svého jediného Syna, Pána Ježíše Krista, tak jsme pro něj cenní. Proto pojďme k Němu, a proměňujme životem v pokání znamení hanby v znamení Boží milosti, opouštějme cesty zlé, a vykročme skrze pokání na cestu novou. Je to důležité i pro naše děti a generace po nás. Kain tu novou šanci až tak nevyužil, vždyť v jeho rodině to pokračovalo ve vraždění dále. V mnohých rodinách je prorostlý po mnohé generace určitý hřích a jeho následek. Možná i prokletí. Ty jsi ovšem ten, který má moc to zastavit tím, že nedovolíš, aby i ve tvých dveřích se uvelebil hřích. Nemusíme být prokletí, nýbrž v milosti Pánově můžeme na sebe vzít jeho požehnání. Amen. Modlitby píseň 505 píseň 555

Slovo posláni: „Hněváte-li se, nehřešte.“ Nenechte nad svým hněvem zapadnout slunce.

(Ef 4,26)

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen. Píseň 485

